

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 506/2569

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 1, (เดิม) มาตรา 1, 18 (แก้ไขใหม่) มาตรา 2, 18 (แก้ไขใหม่) มาตรา 3, 18 (แก้ไขใหม่) มาตรา 276, 18 (แก้ไขใหม่) มาตรา 278, (เดิม) มาตรา 279, (เดิม) มาตรา 285, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225, ป.อ. มาตรา 279, ป.อ. มาตรา 277, ป.อ. มาตรา 2, ป.อ. มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 278, ป.อ. มาตรา 276

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะโจทก์ฟ้องคดีการกระทำของจำเลยเป็นความผิด ป.อ. มาตรา 279 วรรคห้า (แก้ไขเพิ่มเติม ป.อ. ฉบับที่ 27 พ.ศ. 2562) แต่ในขณะกระทำความผิดการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด ป.อ. มาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) และระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา มี พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป.อ. (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2568 ออกใช้บังคับ โดยมาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (18) ของมาตรา 1 ตาม ป.อ. แล้วให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (18) "กระทำความผิดเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำความผิดโดยใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำความผิดหรืออวัยวะเพศ ทวารหนักหรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้อวัยวะอื่นของผู้กระทำความผิดหรืออวัยวะอื่นของผู้กระทำความผิด หรือทวารหนักของผู้อื่น..." และมาตรา 6 ให้ยกเลิก ป.อ. มาตรา 279 วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด ดังนั้นบทบัญญัติของกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมยังคงบัญญัติว่าการกระทำความผิดโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่อลวงอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่นยังเป็นความผิดอยู่ มิใช่กรณีที่กฎหมายบัญญัติในภายหลังบัญญัติให้การกระทำความผิดเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ตาม ป.อ. มาตรา 2 วรรคสอง เพียงแต่เปลี่ยนฐานความผิดจากการกระทำความผิดโดยการล่อลวงแล้วเปลี่ยนกลับมาเป็นฐานกระทำความผิดฐานกระทำความผิดของจำเลยฐานกระทำความผิดโดยการล่อลวงตาม ป.อ. มาตรา 279 วรรคห้า ที่แก้ไขใหม่ ในขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้เป็นคุณแก่จำเลยมากกว่าการกระทำความผิดฐานกระทำความผิดของจำเลยอายุยังไม่เกินสิบสามปีตาม ป.อ. มาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) และมาตรา 277 วรรคสอง ประกอบมาตรา 1 (18) ที่แก้ไขใหม่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา จึงต้องปรับบทความผิดของจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 279 วรรคห้า ที่แก้ไขใหม่ในขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ตาม ป.อ. มาตรา 3 เมื่อความผิดฐานกระทำความผิดโดยการล่อลวงตาม ป.อ. มาตรา 279 วรรคห้า ที่แก้ไขใหม่ในขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้กับฐานกระทำความผิดของจำเลยอายุไม่เกินสิบสามปีตาม ป.อ. มาตรา 277 วรรคสอง ประกอบมาตรา 1 (18) ที่แก้ไขใหม่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกามี ระยะเวลาโทษเท่ากับความผิดฐานกระทำความผิดของจำเลยอายุไม่เกินสิบสามปีตาม ป.อ. 277 วรรคสาม (เดิม) ที่ใช้ในขณะที่จำเลยกระทำความผิด ระยะเวลาโทษตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่ ทั้งในขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้และในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกาจึงไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องลงโทษจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะที่จำเลยกระทำความผิด ส่วนความผิดตามฟ้องข้อ 1.3 ถึง 1.6 นั้น พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป.อ. (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2568 มาตรา 5 ให้ยกเลิกวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของ ป.อ. มาตรา 278 ซึ่งจากบทบัญญัติของกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดโดยใช้อวัยวะอื่นของจำเลยหรือวัตถุล่อลวงอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคลอายุกว่าสิบห้าปีตาม ป.อ. มาตรา 278 วรรคสอง (เดิม) เป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำความผิดผู้อื่นตาม ป.อ. มาตรา 276 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 1 (18) ที่แก้ไขใหม่ มิใช่กรณีกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังบัญญัติให้การกระทำความผิดเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไปตาม ป.อ.

มาตรา 2 วรรคสอง เช่นกัน เพียงแต่เปลี่ยนฐานความผิดจากฐานกระทำความผิดแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีโดยการล่วงละเมิดไปเป็นฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นซึ่งมีระหว่างโทษเท่ากัน กฎหมายที่แก้ไขใหม่จึงไม่เป็นคุณแก่จำเลยไม่ว่าในทางใดตาม ป.อ. มาตรา 3 จำเลยยังคงมีความผิดและให้ลงโทษตาม ป.อ. มาตรา 278 วรรคสอง (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะจำเลยกระทำความผิด ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยแต่ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและปรับบทลงโทษให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 91, 276, 278, 279, 285 ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 1, 29, 104, 162 บวกโทษจำคุกของจำเลยที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 929/2566 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษคดีนี้ จำเลยให้การรับสารภาพ แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยขอถอนคำให้การเดิม และให้การใหม่เป็นรับสารภาพในข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 285, 278 วรรคหนึ่งและวรรคสอง (ที่ถูก ไม่ต้องปรับบทวรรคหนึ่ง) ประกอบมาตรา 285, 279 วรรคห้า โดยให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) ประกอบมาตรา 285 (เดิม) ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 104, 162 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้สืบสันดาน และฐานกระทำความผิดแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดาน เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้สืบสันดานซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 ปี ฐานกระทำความผิดแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดานโดยการล่วงละเมิด จำคุก 12 ปี ฐานกระทำความผิดแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดานโดยการล่วงละเมิด รวม 4 กระทง จำคุกกระทงละ 8 ปี ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 2 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพฐานเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 เดือน คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยสำหรับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้สืบสันดาน ฐานกระทำความผิดแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดานโดยการล่วงละเมิด และฐานกระทำความผิดแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดานโดยการล่วงละเมิดเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้สืบสันดาน คงจำคุก 6 ปี ฐานกระทำความผิดแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดานโดยล่วงละเมิด คงจำคุก 9 ปี ฐานกระทำความผิดแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดานโดยการล่วงละเมิด คงจำคุกกระทงละ 6 ปี รวม 4 กระทง เป็นจำคุก 24 ปี รวมทุกกระทงเป็นจำคุก 39 ปี 1 เดือน บวกโทษจำคุก 5 เดือน ของจำเลยที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 929/2566 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษในคดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58 เป็นจำคุก 39 ปี 6 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติได้ในชั้นนี้ว่า นางสาว ป. ผู้เสียหาย เกิดวันที่ 13 มิถุนายน 2549

เป็นบุตรของจำเลยกับนาง ณ. ขณะเกิดเหตุผู้เสียหายพักอาศัยอยู่กับจำเลยและเด็กหญิง ต. น้องสาวผู้เสียหายที่บ้านที่เกิดเหตุซึ่งเป็นของนาย ม. ตาผู้เสียหาย เป็นบ้าน 2 ชั้น หลังเกิดเหตุแพทย์ตรวจร่างกายผู้เสียหาย พบบาดแผลฉีกขาดเก่าของเยื่อพรหมจารี ไม่พบอสุจิ ตามรายงานผลการตรวจชิ้นสูตรบาดแผลของแพทย์ สำหรับความผิดปกติฐานเสพเมทแอมเฟตามีน คู่ความไม่อุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 หรือไม่ เห็นว่า ขณะเกิดเหตุครั้งสุดท้ายผู้เสียหายอายุ 17 ปี เศษ อยู่ในวัยเริ่มเป็นสาวเต็มตัว ย่อมรู้ว่าการถูกระทำอนาจารและถูกข่มขืนกระทำชำเราเป็นเรื่องที่น่าอับอายที่ทำให้ตนเองต้องเสื่อมเสียชื่อเสียง มีมลทินติดตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เสียหายถูกระทำจากจำเลยซึ่งเป็นพ่อของตัวเอง เป็นการสร้างความเสื่อมเสียให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล เป็นที่ติฉินนินทาของชาวบ้านในละแวกที่เกิดเหตุ เป็นการประจานตนเองต่อสังคม หากผู้เสียหายมิได้ถูกจำเลยล่วงละเมิดทางเพศดังที่เบิกความ ไม่น่าเชื่อว่าผู้เสียหายจะกล้าเบิกความเช่นนั้น ผู้เสียหายยังเบิกความสอดคล้องกับที่ให้การในชั้นสอบสวนในสาระสำคัญ ตามบันทึกคำให้การ ส่วนที่ขณะเกิดเหตุเด็กหญิง ต. น้องสาวของผู้เสียหายนอนรวมอยู่กับผู้เสียหายด้วย และขณะเกิดเหตุครั้งสุดท้ายนาง ณ. มารดาก็นอนรวมอยู่ด้วยนั้น เห็นว่า ขณะเกิดเหตุเป็นเวลากลางคืนเด็กหญิง ต. และนาง ณ. นอนหลับแล้ว เมื่อผู้เสียหายข่มขืนจำเลยก็ข่มขืนไม่ให้ส่งเสียงดัง บางครั้งจำเลยบีบแขนผู้เสียหายเพื่อไม่ให้ข่มขืน นาง ณ. ก็เบิกความยืนยันว่านาง ณ. ไปทำงานตัดอ้อยทุกวัน เมื่อกลับบ้าน จะเหนื่อยและเพลีย จะหลับโดยไม่รู้ตัว ดังนี้ การที่เด็กหญิง ต. และนาง ณ. ไม่รู้ว่าจำเลยล่วงละเมิดทางเพศผู้เสียหายจึงเกิดจากเด็กหญิง ต. และนาง ณ. นอนหลับไม่รู้สึกรู้ตัวและผู้เสียหายไม่กล้าร้องขอความช่วยเหลือเนื่องจากกลัวจำเลย ส่วนที่ผู้เสียหายโทรศัพท์ขอให้นาง ณ. กลับมาอยู่กับผู้เสียหาย แต่ไม่ได้บอกเรื่องที่จำเลยล่วงละเมิดทางเพศแก่นาง ณ. เมื่อนาง ณ. กลับมาอยู่บ้าน ผู้เสียหายก็ไม่ได้เล่าเรื่องให้นาง ณ. ฟังทันทีนั้น เห็นว่า ผู้เสียหายอาจกลัวจำเลยดังที่เบิกความ ซึ่งสอดคล้องกับที่นาง ณ. เบิกความยืนยันว่าผู้เสียหายไม่เล่าให้ฟังเพราะผู้เสียหายกลัวและไม่มีหลักฐาน อย่างไรก็ตามผู้เสียหายเบิกความตอบคำถามติงของโจทก์ว่าเมื่อนาง ณ. กลับมาอยู่บ้าน แต่ไม่ได้เล่าเรื่องให้นาง ณ. ฟังเนื่องจากจำเลยถูกจับกุม โดยจำเลยน่าจะถูกจำคุกเป็นเวลานาน แต่ปรากฏว่าไม่นานจำเลยได้พ้นโทษและกลับมามีผลกระทบต่อผู้เสียหายอีก แสดงว่าผู้เสียหายพยายามอดทนที่จะไม่เปิดเผยเรื่องแก่นาง ณ. เมื่อจำเลยถูกจำคุกจึงไม่ได้บอกนาง ณ. จนกระทั่งจำเลยพ้นโทษและผู้เสียหายทนไม่ได้จึงบอกแก่นาง ณ. พฤติการณ์ผู้เสียหายดังกล่าวไม่ใช่เรื่องผิดปกติ นอกจากนี้แพทย์ตรวจร่างกายผู้เสียหายผลปรากฏว่าพบบาดแผลฉีกขาดเก่าของเยื่อพรหมจารีหนึ่งตำแหน่ง บริเวณด้านซ้าย หมายความว่าตรวจพบหลักฐานอาจมีการล่วงล้ำของอวัยวะเพศชายหรือวัตถุอื่นทางช่องคลอด ตามผลการตรวจชิ้นสูตรบาดแผลของแพทย์ หลักฐานดังกล่าวสอดคล้องกับคำเบิกความของผู้เสียหาย ประกอบกับชั้นสอบสวนจำเลยให้การรับว่ากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา เพียงแต่จำเลยขอไม่ให้การในรายละเอียดเนื่องจากสำนึกผิดและไม่อยากพูดถึงการกระทำความผิดดังกล่าวเนื่องจากเป็นการกระทำที่ไม่สมควร ไม่กล้าพูดถึง แต่เมื่อพนักงานสอบสวนถามถึงเรื่องที่จำเลยกระทำความอนาจารผู้เสียหายเมื่อเดือนมีนาคม 2562 และเรื่องที่จำเลยข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหาย จำเลยตอบว่าได้กระทำความอนาจารและข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายจริง ตามบันทึกคำให้การ พยานหลักฐานโจทก์มีน้ำหนักมั่นคง ที่จำเลยนำสืบต่อสู้และฎีกาว่าผู้เสียหายเบิกความปรักปรำจำเลยเนื่องจากมีสาเหตุจากการที่จำเลยดูต่ำว่ากล่าวตักเตือนและห้ามปรามผู้เสียหายที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ติดต่อกับ

เพื่อนชายและมีให้ผู้เสียหายคบหากับเพื่อนชายก่อนวัยอันควร และจำเลยข้างทำลายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้เสียหาย นอกจากนี้นาง ณ. คบหากับชายอื่น จึงขอหย่ากับจำเลย แต่จำเลยไม่ยินยอม คำเบิกความของผู้เสียหายจึงเกิดจากการจู่ใจของนาง ณ. นั้น เห็นว่า สาเหตุที่จำเลยดูดำดูขาวว่าตักเตือนและห้ามปรามผู้เสียหายดังกล่าวไม่ได้ร้ายแรงถึงขนาดผู้เสียหายคิดกลั่นแกล้งเบิกความปรักปรำจำเลยซึ่งเป็นบิดาให้ได้รับโทษอาญาที่รุนแรง ส่วนนาง ณ. ก็เบิกความตอบคำถามติงของโจทก์ยืนยันว่า นาง ณ. คบหากับบุคคลอื่นภายหลังจากที่ทราบจำเลยล่วงละเมิดทางเพศผู้เสียหายแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่ผู้เสียหายจะเบิกความปรักปรำจำเลยโดยไม่เป็นความจริง เมื่อพิจารณาบันทึกภาพเคลื่อนไหวการสอบคำให้การผู้เสียหายในชั้นสอบสวนแล้วพบว่าผู้เสียหายถูกแยกสอบสวนในห้องหนึ่งซึ่งมีนาง ณ. และนักสังคมสงเคราะห์อยู่ด้วย ส่วนพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการอยู่อีกห้อง พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนผ่านนักสังคมสงเคราะห์โดยใช้วิทยุสื่อสารติดต่อกัน ผู้เสียหายให้การด้วยตนเอง ไม่มีบุคคลใดเสริมสอนข้ออ้างของจำเลยข้อนี้ไม่น่ารับฟัง พยานหลักฐานจำเลยไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยกระทำอนาจารและข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาลงโทษจำเลยมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานกระทำอนาจารเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีโดยการล่วงล้ำ ตามมาตรา 279 วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562 แต่ในขณะที่กระทำความผิด การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีตามมาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2568 ออกใช้บังคับ โดยมาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (18) ของมาตรา 1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "(18) "กระทำชำเรา" หมายความว่า กระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้อวัยวะอื่นของผู้กระทำหรือวัตถุล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น..." และมาตรา 6 ให้ยกเลิกวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ดของมาตรา 279 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้น บทบัญญัติของกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมยังคงบัญญัติว่าการกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่นยังเป็นความผิดอยู่มีใช้กรณีที่ถูกกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังบัญญัติให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 วรรคสอง เพียงแต่เป็นการเปลี่ยนฐานความผิดจากการกระทำชำเราเป็นฐานกระทำอนาจารโดยการล่วงล้ำ แล้วเปลี่ยนกลับมาเป็นฐานกระทำชำเราอีกเท่านั้น ซึ่งการกระทำความผิดของจำเลยฐานกระทำอนาจารโดยการล่วงล้ำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 279 วรรคห้า ที่แก้ไขใหม่ในขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ เป็นคุณแก่จำเลยมากกว่าการกระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) และมาตรา 277 วรรคสอง ประกอบมาตรา 1 (18) ที่แก้ไขใหม่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา จึงต้องปรับบทความผิดของจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 279 วรรคห้า ที่แก้ไขใหม่ในขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 เมื่อความผิดฐานกระทำอนาจารโดยการล่วงล้ำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 279 วรรคห้า ที่แก้ไขใหม่ในขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ กับฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสอง

ประกอบมาตรา 1 (18) ที่แก้ไขใหม่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา มีระวางโทษเท่ากับความผิดฐานกระทำชำเราแต่อาญายังไม่เกินสิบสามปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) ที่ใช้ในขณะที่จำเลยกระทำความผิด ระวางโทษตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่ทั้งในขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้และในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา จึงไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะที่จำเลยกระทำความผิด ส่วนความผิดตามฟ้องข้อ 1.3 ถึง 1.6 นั้น พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2568 มาตรา 5 ให้ยกเลิกวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา 278 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งจากบทบัญญัติของกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมยังคงบัญญัติให้การกระทำโดยใช้วัยระอื่นของจำเลยหรือวัตถุล่วงล้ำวัยระเพศหรือทวารหนักของบุคคลอายุกว่าสิบห้าปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 278 วรรคสอง (เดิม) เป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 1 (18) ที่แก้ไขใหม่ มิใช่กรณีกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังบัญญัติให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 วรรคสอง เช่นกัน เพียงแต่เป็นการเปลี่ยนฐานความผิดจากฐานกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีโดยการล่วงล้ำ กลับไปเป็นฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น ซึ่งมีระวางโทษเท่ากัน กฎหมายที่แก้ไขใหม่จึงไม่เป็นคุณแก่จำเลยไม่ว่าในทางใด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 จำเลยยังคงมีความผิดและให้ลงโทษฐานกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีโดยการล่วงล้ำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 278 วรรคสอง (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะที่จำเลยกระทำความผิด ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและปรับบทลงโทษให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พินิจภาษาแก้เป็นว่า ความผิดตามฟ้อง ข้อ 1.1 จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 279 วรรคห้า (ที่แก้ไขใหม่ในขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้) ประกอบมาตรา 285 โดยกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) และความผิดตามฟ้อง ข้อ 1.3 ถึง ข้อ 1.6 จำเลยมีความผิดตามมาตรา 278 วรรคสอง (เดิม) ประกอบมาตรา 285 ส่วนโทษและนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6

องค์คณะ

จักษ์ชัย เยพิทักษ์ · ปิยะวรรณ สุประดิษฐ์ ณ อยู่ธยา · ณัฐพงศ์ ฐาปนาเนติพงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/506/2569>